



PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

KALEVAGATAN 6 - HELSINGFORS 10
Telefon (växel) 642511 Postgira 120811-5
Affärsbankerna Andelskassorna Sparbankerna konto 5041-6

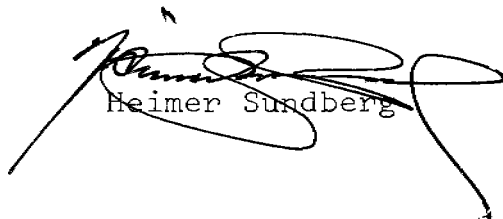
Cirkulär nr 10/71

7.5.1971

Till arbetspensionsanstalterna

Regeringen har i dag avlåtit en proposition med förslag till lagar angående ändring av folkpensionslagen, lagen om pension för arbetstagare, lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, lagen om pension för lantbruksföretagare, lagen om pension för företagare, lagen om sjömanspensioner och sjukförsäkringslagen samt vissa till dem anslutna lagar. För arbetspensionslagarnas vidkommande avser ändringsförslagen närmast förkortning av karenstiden i APL till 1 månad, slopande av den nedre åldersgränsen i APL och KAPL, beviljande av barntillägg till ålders- och invalidpensioner samt beviljande av arbetspension i vissa fall av arbetslöshet. Lagändringarna föreslås att träda i kraft från början av inkommande juli månad. Propositionens närmare innehåll framgår av medföljande bilaga.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN


Heimer Sundberg


Tarmo Rantanen

Bilaga

J.HS.UBS

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar angående ändring av folkpensionslagen, lagen om pension för arbetstagare, lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, lagen om pension för lantbruksföretagare, lagen om pension för företagare, lagen om sjömanspensioner och sjukförsäkringslagen samt vissa till dem anslutna lagar.

I ett av intresseorganisationerna ingånget avtal om vissa sociala och andra regleringar i anslutning till en kollektivavtalsuppgörelse avseende år 1971 och en del av år 1972 har förutsatts bland annat vissa ändringar i socialförsäkringslagstiftningen. Angående de ändringar, som hänför sig till lagen om olycksfallsförsäkring och lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor, kommer regeringen att avlåta propositioner särskilt för sig.

Av de föreslagna ändringarna i arbetspensionslagarna är de viktigaste förkortningen av den tid som ett arbetsförhållande bör vara för att vederbörande skall omfattas av lagen från nuvarande fyra månader till en månad, sloandet av den nedre åldersgränsen på 18 år för dem som står i arbetsförhållande, bestämmelserna om ett barntillägg till arbetspensionen åt dem som har barn att försörja samt bestämmelserna om en särskild arbetslöshetspension åt personer över 60 år som har varit arbetslösa en längre tid, vilken pension även skulle beröra folkpensionssystemet. Ytterligare föreslås en anordning, enligt vilken den som inom sjukförsäkringen konstateras vara arbetsför skulle betraktas som arbetsför också då han söker arbetslöshetsersättning eller arbetslöshetsunderstöd (pensioner utanför båda förmånssystemen).

Förutom de ändringar, som ansluter sig till intresseorganisationernas avtal, föreslår regeringen vissa andra förbättringar i arbetspensionslagstiftningen.

Ändring av bestämmelserna rörande arbetsförhållandes längd.

Enligt lagen om pension för arbetstagare (APL) faller ett arbetsförhållande under lagen endast om det utan avbrott fortgår minst fyra månader. I APL föreslås 1 § ändrad så, att sagda tidrymd förkortas till en månad. Om en

arbetstagare under det år som föregått pensionsfallet har stått i arbetsförhållande, som varat minst fyra månader, skulle den pensionsgrundande lönen enligt förslaget bestämmas på grundvalen av förtjänsten från detta arbetsförhållande. På detta sätt skulle man i mån av möjlighet undvika att den lön, som har avgörande betydelse för pensionens storlek, till följd av ett arbetsförhållandes korta varaktighet blev bestämd på ett alltför slumpmässigt sätt. Stadganden härom ingår i 6 och 7 §§ APL.

Slopande av den nedre åldersgränsen.

Enligt 1 § APL gäller lagen endast arbetstagare som har fyllt 18 år. Denna åldersgräns skulle enligt förslaget slopas. Motsvarande ändring skulle intas i 4 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (KAPL). Till följd härav bör åldersgränsen om 18 år avlägnas även ur 7 § 1 mom. KAPL. För att sloandet av denna åldersgräns ej skall medföra en sänkning av den pensionsgrundande medellönen, föreslås, att i sistnämnda moment intas ett stadgande, enligt vilket vid låg ålder förtjänade löner och över huvud lägre löner inte med full verkan skulle beaktas vid uträkandet av den pensionsgrundande lönen.

Barntillägg.

Om ålders- eller invalidpensionstagare eller dennes make har barn under 18 år, som vore berättigat till familjepension efter honom, skulle enligt förslaget till pensionen läggas ett barntillägg på 20 eller 40 % beroende på om det finns ett eller flera barn. Då det gäller samordning av pension, som utgår med barn-

tilllägg, föreslås ett avvikande från de nuvarande i APL iakttagna samordningsprinciperna så, att av folkpensionen beaktas endast grunddelen samt att samordningsgränsen höjs till 66 %, varvid samordningen till dessa delar motsvarar den i fråga om statens pensioner tillämpade samordningen. Efter denna ändring uppnår arbetspensionen till personer med barn att försörja redan i många fall samma nivå som pensionerna enligt lagen om statens pensioner. Att vid samordningen beakta enbart folkpensionens grunddel är ändamålsenligt av den orsaken, att arbetsförmögen pensionstagare med barn att försörja i de flesta fall i själva verket i folkpension får endast grunddelen fördensskull att pensionstagarens make, då pensionstagaren blir arbetsförmögen, oftast skaffar sig förvärvsarbete om han inte redan har sådant. Sagda ändringar ingår i den nya 7 c §, vilken enligt förslaget skulle fogas till APL, samt i 7 a § 1 mom., 8 § 2 mom., 8 a § 2 mom. och 12 § 1 mom. 2 punkten sagda lag. Barntillägg skulle enligt förslaget kunna erläggas också till KAPL-pensioner samt till pensioner enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (LFöPL) och lagen om pension för företagare (FöPL). En hänvisning till ovannämnda paragrafer i APL skulle därför intas i 1 § KAPL, 19 § LFöPL och 17 § FöPL. De nya bestämmelserna om barntillägg medför även en ändring av 9 § 1 mom. 2 punkten KAPL. Den föreslagna nya 15 d § i lagen om sjömanspensioner samt ändringarna i sagda lags 16 a § och 20 § är likaså en följd av det nya barntillägget.

Arbetslöshetspension.

Emedan det i praktiken har visat sig svårt och ofta till och med oändamålsenligt att skaffa anställning åt sådana personer som har varit arbetslösa en längre tid och hunnit nära pensionsåldern, bör det i dylika fall anses motiverat, att vederbörande ges möjlighet att få full pension redan före pensionsåldern. Fördensskull föreslås, att till den som fyllt 60 år och under de 52 senast förflutna veckorna uppburit arbetslöshetsunderstöd eller -ersättning för allt som allt minst 200 dagar, om åt honom inte har kunnat anvisas lämpligt arbete, utges folkpension och arbetspension som om han hade blivit arbetsförmögen. Arbetslöshetspension skulle utgå från ingången av den första kalender-

månad, som börjar efter det två månader har förflutit från tidpunkten för utfärdandet av ett intyg, där arbetskraftsmyndighet konstaterar att ovannämnda förutsättningar för pensions beviljande är för handen. Nämnda tid om 2—3 månader räcker i allmänhet till för pensionsansökningarnas handläggning. Under denna mellantid kan vederbörande få arbetslöshetsersättning. Det av arbetskraftsmyndigheten givna intyget måste enligt förslaget förnyas med sex månaders mellanrum. Stadganden angående arbetslöshetspension ingår i 6 § 1 mom. 4 punkten, 20 §, 21 § 1 mom., en ny 22 c §, ett nytt 3 mom. till 30 §, en ny 31 a §, 33 § 1 mom., 35 § 3 mom. och ett nytt 4 mom. till sagda paragraf samt ett nytt 5 mom. till 39 § folkpensionslagen, i 4 § 1 mom., en ny 4 c § och 12 § 1 mom. 2 punkten APL, i 1 § 1 mom., ett nytt 5 mom. till 4 §, ett nytt 6 mom. till 7 § och 9 § 1 mom. 3 punkten KAPL, i 6 § 1 mom. och 19 § 1 mom. LFöPL, i 5 § 1 mom. och 17 § 1 mom. FöPL, i 3 § 2 mom. lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare, i 1 § lagen om understödstillägg och bostadsbidrag till folkpension, i 9 § 5 och 6 mom. familjepensionslagen samt i 15 § 4 mom. sjukförsäkringslagen.

Pensioner utanför båda förmånssystemen.

För utfäende av såväl arbetslöshetsunderstöd som arbetslöshetsersättning krävs, att vederbörande är arbetsför. Det kan emellertid inträffa, att den som söker sagda förmåner anses såsom arbetsförmögen trots att han, då han sökt dagpenning från sjukförsäkringen, har betraktats som arbetsför. En följd härav är, att han blir helt utan ersättning. För att förhindra detta föreslås, att ett inom sjukförsäkringen givet beslut angående arbetsförmåga skulle binda också arbetskraftsmyndighet och arbetslöshetskassa. De av detta förslag föranledda ändringarna ingår i en ny 28 a § till sjukförsäkringslagen, i ett nytt 2 mom. till 6 § lagen om sysselsättning och i 20 § lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor.

Övriga ändringsförslag.

I arbetspensionslagarna beaktas folkpension vid samordning till storleken av understödsdels-

tagarnas medelfolkpension. Beloppet fastställs minst en gång om året av social- och hälsovårdsministeriet. Emedan denna metod på ett oändamålsenligt sätt är beroende av ändringarna i folkpensionslagstiftningen, föreslås, att såsom den folkpension vilken beaktas vid samordning, utom då det gäller sådan arbetspension som utgår med barntillägg, skall anses det sammanlagda beloppet av folkpensionens grunddel och den fulla understödsdelen åt ensamstående barnlös person som är bosatt i kommun tillhörande tredje kommungruppen. Detta belopp motsvarar ganska exakt beloppet enligt den nu gällande lagen. Ändringen hänför sig till 8 § APL.

Man har inom rättspraxis funnit, att stadgandet i 19 § 1 mom. APL angående indrivning av avgift utan dom och utslag inte kan tillämpas på sådan delägare eller bolagsman i bolag eller sammanslutning, vilken svarar för bolagets eller sammanslutningens förpliktelser såsom för egen skuld. Fördenskull föreslås, att i sagda paragraf intas ett särskilt stadgande angående indrivning av nämnda avgift utan dom och utslag. Motsvarande ändring föreslås i 10 § KAPL.

Enligt gällande lag kan arbetstagares pensionsskydd i vissa fall avsevärt försämrats i fall där en arbetstagare efter det att ett APL-arbetsförhållande upphört innan han blir arbetsförmögen under en kort tid hinner stå i KAPL-arbetsförhållande. För att förhindra en försämring av pensionsskyddet föreslås, att i 7 § KAPL intas ett nytt 5 mom., enligt vilket såsom pensionsgrundande lön eller arbetsinkomst beaktas lönen eller arbetsinkomsten från det tidigare arbetsförhållandet i de fall där denna är större.

I lagen om pensioner för lantbruksföretagare och lagen om pension för företagare erhålles den pensionsgrundande arbetsinkomsten genom division av de för företagaren i fråga fastställda arbetsinkomsternas sammanlagda belopp med motsvarande tid. Särskilt i sådana fall, där en företagare blir arbetsförmögen vid relativt låg ålder, har de arbetsinkomster som fastställts för honom då han varit helt ung stor betydelse för den pensionsgrundande medelarbetsinkomsten. För att förmildra denna inverkan föreslås att, försåvitt företagaren redan har fyllt 23 år, vid beräkandet av den pensionsgrundande arbetsinkomsten inte skall beaktas arbetsinkomster, som förtjänats vid en lägre ålder än 23 år. Stadganden härom ingår i 8 § 6 mom. LFöPL och i 7 § 3 mom. FöPL.

Kostnaderna.

Merkostnaderna för arbetslöshetspensionerna enligt folkpensionslagen uppgår till ca 7 milj. mark om året. De ökade svårigheter detta medför för folkpensionsanstaltens finansieringssituation måste redas ut under år 1972. Merkostnaderna för arbetslöshetsunderstöden och arbetslöshetsersättningarna är små.

Ytterligare skulle de föreslagna lagändringarna i begynnelseskedet åsamka arbetspensionsanstalterna en årlig merkostnad på ca 25 milj. mark. För finansieringen härav måste arbetspensionsförsäkringspremierna från ingången av år 1972 höjas med ca 0.3 procentenheter.

Med stöd av vad ovan anförts förelägges Riksdagen till antagande följande lagförslag:

Lag

om ändring av folkpensionslagen.

I enlighet med Riksdagens beslut *ändras* i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/56) 6 § 1 mom. 4 punkten, 20 §, 21 § 1 mom., 33 § 1 mom. och 35 § 3 mom., av dem 6 § 1 mom. 4 punkten sådan den lyder i lagen den 4 november 1960 (466/60), 20 § sådan den lyder i lagen den 17 januari 1969 (39/69), 21 § 1 mom. sådant det lyder i lagen den 28 juni 1963 (349/63) och 33 § 1 mom. sådant det lyder i lagen den 30 december 1965 (705/65), samt fogas till lagen nya 22 c och 31 a §§ och till lagens 30 §, vartill genom lagen den 4 juli 1969 (448/69) fogats ett nytt 3 mom., ett nytt 4 mom., 35 §, sådan den delvis ändrad lyder i lagen den 19 maj 1961 (250/61), ett nytt 4 mom., varvid det tidigare 4 mom. blir 5 mom., och till 39 § ett nytt 5 mom. som följer:

6 §.

Försäkringspremie påföres icke försäkrad:

4) som under inkomståret eller del därav åtnjutit ålderdomsstöd eller arbetslöshetspension; eller

20 §.

I folkpension erlägges:

1) ålderdomspension till försäkrad som fyllt 65 år;

2) invaliditetspension till arbetsoförmögen försäkrad, som icke fyllt 65 år, i fall som avses i 22 §;

3) arbetslöshetspension i fall som avses i 22 c § till långvarigt arbetslös försäkrad som fyllt 60 men icke 65 år och som icke åtnjuter invaliditetspension; eller

4) ålderdomsstöd till kvinnlig försäkrad som fyllt 60 men icke 65 år och som icke är gift, icke åtnjuter invaliditets- eller arbetslöshetspension och icke äger rätt till familjepension enligt familjepensionslagen (38/69).

21 §.

Ålderdoms-, invaliditets- och arbetslöshetspension bestå av en grunddel och, i den mån nedan stadgas, av en understödsdel. Villkor för beviljande av ålderdomsstöd är, att den försäkrade har rätt till pensionens understödsdel.

22 c §.

Såsom långvarigt arbetslös anses vid tillämpning av denna lag person, som medels av Arbetskraftsmyndighet utfärdat intyg visar, att han under de 52 senast förflutna veckorna uppburit i lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor (125/34, 328/60) avsett dagunderstöd eller i lagen om arbetslöshetsersättning (645/67) avsedd arbetslöshetsersättning för sammanlagt minst 200 dagar och att åt honom icke kan anvisas sådant arbete, vilket han icke kan vägra att mottaga utan att gå sin rätt till arbetslöshetsersättning förlustig.

Arbetslöshetspension beviljas att utgå till vidare.

30 §.

Vad i 2 mom. 3 och 10 punkterna är sagt om ålderdoms- och invaliditetspensioner äger motsvarande tillämpning på arbetslöshetspension.

31 a §.

Arbetslöshetspension upphör utan särskilt beslut sedan sex månader eller en i förordning stadgad längre tid förflutit från det Arbetskraftsmyndighets intyg utfärdats, med mindre till pensionsanstalten därförinnan överstyrt av Arbetskraftsmyndigheten utfärdat nytt intyg däröver, att åt pensionstagaren icke kan anvisas i 22 c § avsett arbete.

Lag

om ändring av folkpensionslagen.

I enlighet med Riksdagens beslut *ändras* i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/56) 6 § 1 mom. 4 punkten, 20 §, 21 § 1 mom., 33 § 1 mom. och 35 § 3 mom., av dem 6 § 1 mom. 4 punkten sådan den lyder i lagen den 4 november 1960 (466/60), 20 § sådan den lyder i lagen den 17 januari 1969 (39/69), 21 § 1 mom. sådant det lyder i lagen den 28 juni 1963 (349/63) och 33 § 1 mom. sådant det lyder i lagen den 30 december 1965 (705/65), samt *fogas* till lagen nya 22 c och 31 a §§ och till lagens 30 §, vartill genom lagen den 4 juli 1969 (448/69) fogats ett nytt 3 mom., ett nytt 4 mom., 35 §, sådan den delvis ändrad lyder i lagen den 19 maj 1961 (250/61), ett nytt 4 mom., varvid det tidigare 4 mom. blir 5 mom., och till 39 § ett nytt 5 mom. som följer:

6 §.

Försäkringspremie påföres icke försäkrad:

 4) som under inkomståret eller del därav åtnjutit ålderdomsstöd eller arbetslöshetspension; eller

20 §.

I folkpension erlägges:

- 1) ålderdomspension till försäkrad som fyllt 65 år;
- 2) invaliditetspension till arbetsoförmögen försäkrad, som icke fyllt 65 år, i fall som avses i 22 §;
- 3) arbetslöshetspension i fall som avses i 22 c § till långvarigt arbetslös försäkrad som fyllt 60 men icke 65 år och som icke åtnjuter invaliditetspension; eller
- 4) ålderdomsstöd till kvinnlig försäkrad som fyllt 60 men icke 65 år och som icke är gift, icke åtnjuter invaliditets- eller arbetslöshetspension och icke äger rätt till familjepension enligt familjepensionslagen (38/69).

21 §.

 Ålderdoms-, invaliditets- och arbetslöshetspension bestå av en grunddel och, i den mån nedan stadgas, av en understödsdel. Villkor för beviljande av ålderdomsstöd är, att den försäkrade har rätt till pensionens understödsdel.

22 c §.

Såsom långvarigt arbetslös anses vid tillämpning av denna lag person, som medels av Arbetskraftsmyndighet utfärdat intyg visar, att han under de 52 senast förflutna veckorna uppburit i lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor (125/34, 328/60) avsett dagunderstöd eller i lagen om arbetslöshetsersättning (645/67) avsedd arbetslöshetsersättning för sammanlagt minst 200 dagar och att åt honom icke kan anvisas sådant arbete, vilket han icke kan vägra att mottaga utan att gå sin rätt till arbetslöshetsersättning förlustig.

Arbetslöshetspension beviljas att utgå tills vidare.

30 §.

 Vad i 2 mom. 3 och 10 punkterna är sagt om ålderdoms- och invaliditetspensioner äger motsvarande tillämpning på arbetslöshetspension.

31 a §.

Arbetslöshetspension upphör utan särskilt beslut sedan sex månader eller en i förordning stadgad längre tid förflutit från det Arbetskraftsmyndighets intyg utfärdats, med mindre till pensionsanstalten därförinnan överstyrtts av Arbetskraftsmyndigheten utfärdat nytt intyg däröver, att åt pensionstagaren icke kan anvisas i 22 c § avsett arbete.

Pensionsanstalten må inom sex månader från den tidpunkt, då pensionen upphört, såframt arbetslösheten fortsätter, i stöd av utredning, som av anstalten godkänts, förordna att pensionen, utan att ansökan gjorts i den ordning 35 § föreskriver, ånyo skall utbetalas. Härvid må förordnas, att pensionen skall utbetalas retroaktivt för den tid, under vilken den varit indragen, eller för viss del av sagda tid.

33 §.

Avlider försäkrad, som icke åtnjuter ålders-, invaliditets- eller arbetslöshetspension, erlagges till hans make begravningsbidrag. Efterlämnade den försäkrade icke make eller levde den försäkrade och hans make åtskilda på grund av hemskillnad eller söndring i äktenskapet eller av annan sådan orsak, erlagges begravningsbidraget till dödsboet. Begravningsbidraget utgår med 372 mark.

35 §.

Ät mottagare av invaliditets- och arbetslöshetspension samt åldersstöd begynner ålderdomspension utan ansökan utgå från in-

gången av den månad, som närmast följer efter den, under vilken han fyllt 65 år.

Blir mottagare av arbetslöshetspension berättigad till invaliditetspension, ändras pensionen till invaliditetspension. Har för tid, för vilken försäkrad senare beviljas invaliditetspension, erlagts arbetslöshetspension, anses den erlagda arbetslöshetspensionen utgöra en delbetalning av invaliditetspensionen.

39 §.

Med avvikelse från vad i 1 mom. är stadgat, beviljas arbetslöshetspension räknat från ingången av den tredje månaden efter den, under vilken i 22 c § 1 mom. nämnt intyg utfärdats, under förutsättning att pension därförinnan söktes.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971.

Vid beräkning av de i 22 c § nämnda 200 dagarna beaktas arbetslöshetsunderstöd och arbetslöshetsersättningar även för tiden före denna lags ikraftträdande.

I 33 § av denna lag stadgat markbelopp anses motsvara poängtalet 116 för det officiella levnadskostnadsindexet.

Lag

angående ändring av lagen om pension för arbetstagare.

I enlighet med Riksdagens beslut *ändras* 1 § 1 mom., 4 § 1 mom., 6 § 3 mom., 7 § 2 mom., 7 a § 1 mom., 8 § 2 och 6 mom., 8 a § 2 mom. och 12 § 1 mom. 2 punkten i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/61), av dessa lagrum 1 § 1 mom. sådant det lyder i lagen den 30 december 1965 (707/65) och dessutom delvis ändrat i lagen den 20 maj 1966 (299/66), 4 § 1 mom., 7 § 2 mom., 7 a § 1 mom. och 12 § 1 mom. 2 punkten sådana de lyder i lagen den 16 december 1966 (639/66), 6 § 3 mom. sådant det lyder i lagen den 20 december 1968 (690/68), 8 § 2 mom. sådant det lyder i förenämnda lag den 20 maj 1966 samt 6 mom. sådant det lyder i lagen den 31 december 1968 (792/68), 8 a § 2 mom. sådant det lyder i lagen den 14 juli 1969 (469/69), samt *fogas* till lagen nya 4 c och 7 c §§ och till lagens 19 §, sådan den lyder i förenämnda lag den 30 december 1965, ett nytt 2 mom. som följer:

1 §.

Arbetsgivare är skyldig att anordna och bekosta pensionsskydd, som uppfyller i denna lag föreskrivna minimivillkor, för envar av sina arbetstagare, vars arbetsförhållande fortgått

utan avbrott minst en månad. Lagen gäller dock icke arbetsförhållande:

1) som begynt, sedan arbetstagaren fyllt 65 år;

2) i vilket arbetsförtjänsten kan uppskattas utgöra i medeltal mindre än 180 mark i månaden, dock så, att arbetsförhållande, i vilket den regelbundna arbetstiden utgör minst 20 timmar i veckan, oberoende av arbetsförtjänstens belopp, faller under denna lag;

3) på grund av vilket arbetstagaren med stöd av annan lag eller förordning äger rätt till pension; eller

4) på grund av vilket arbetstagaren äger rätt till pension enligt sådan pensionsstadga, som gäller arbetstagare, anställd av kommun, av kommunalförbund eller av församling eller religionssamfund och enligt vilken stadga åt arbetstagare utgående pension till fullt belopp motsvarar åtminstone pension i enlighet med pensionsskyddet enligt i denna lag stadgade grunder.

4 §.

Arbetstagare äger rätt till ålders-, invalid- och arbetslöshetspension samt hans anhöriga rätt till familjepension enligt denna lag. Grundar sig rätten att erhålla pension på två eller flere arbetsförhållanden, sammanräknas de på ettvarit arbetsförhållande grundade pensionerna på sätt nedan stadgas.

4 c §.

Rätt att erhålla arbetslöshetspension tillkommer arbetstagare, som fyllt 60 år och som medels av arbetskraftsmyndighet utfärdat intyg visar, att han under de 52 senast förflutna veckorna uppburit i lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor (125/34, 328/60) avsett dagunderstöd eller i lagen om arbetslöshetsersättning (645/67) avsedd arbetslöshetsersättning för sammanlagt minst 200 dagar och att åt honom icke kan anvisas sådant arbete, vilket han icke kan vägra att mottaga utan att gå sin rätt till arbetslöshetsersättning förlustig. Angående arbetslöshetspension gäller med nedan nämnda undantag i övrigt i tillämpliga delar vad om invalidpension är stadgat.

Pensionen utgår räknat från ingången av den kalendermånad, som först begynner sedan två månader förflutit från det i 1 mom. avsett intyg utfärdats. Pension utgives dock icke utan grundad anledning retroaktivt för längre tid än sex månader, räknat från den månad, som följer närmast efter den, under vilken pensionen söktes.

Arbetslöshetspensionen är lika stor som den enligt denna lag utgående invalidpension, vilken arbetstagaren vore berättigad att erhålla, om han vid tidpunkten för arbetslöshetens början hade blivit arbetsoförmögen. Vid pensionens bestämmande anses arbetstagaren hava blivit arbetslös den dag, för vilken till honom första gången under i 1 mom. avsedd tid utgivits dagunderstöd eller arbetslöshetsersättning.

Arbetslöshetspension beviljas att utgå tills vidare. Pensionen upphör utan särskilt beslut sedan sex månader eller en i förordning stadgad längre tid förflutit från det arbetskraftsmyndighets intyg utfärdats, med mindre till pensionsanstalten därförinnan överstyrtts av arbetskraftsmyndighet utfärdat nytt intyg däröver, att åt pensionstagaren icke kan anvisas i 1 mom. avsett arbete. Fortsätter arbetslöshet eller börjar arbetslöshet ånyo, sedan pensionen upphört, begynner pension utgå enligt samma grunder som den tidigare pensionen såvida från pensionens upphörande icke förflutit längre tid än två år. Härvid jämställes vid tillämpning av 1 mom. den tid för vilken pension utgår med ersättningsdagar. Om av intyget framgår, att till sökanden ej under mellantiden utgivits arbetslöshetsunderstöd eller ersättning, utgår pensionen räknat från ingången av månaden närmast efter den, under vilken intyget utfärdades.

Blir arbetstagare, medan han uppbär arbetslöshetspension, på sätt i 4 § 3 mom. förutsättes långvarigt arbetsoförmögen, ändras pensionen på ansökan till invalidpension av samma storlek.

6 §.

Har invaliditet inträtt innan 360 sådana dagar, för vilka arbetstagaren icke erhållit i lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor avsett dagunderstöd, förflutit från arbetsförhållandets upphörande, räknas vid fastställandet av invalidpension, som beviljas på grund av detta arbetsförhållande, såsom till pension berättigande tid även tiden mellan invaliditetens början och uppnåendet av pensionsåldern. Har arbetsförhållande icke fortgått minst fyra månader, räknas på grund av detsamma såsom till pension berättigande tid den tid som återstår till pensionsålderns uppnående endast för så vitt som arbetstagaren icke på grund av arbets- eller tjänsteförhållande eller företagarverksamhet, som begynt före detta arbetsför-

hållande, äger rätt till i lag stadgat eller på offentlig pensionsstadga grundat pensionsskydd såfunda, att vid fastställandet av hans i enlighet därmed utgående invalidpension redan beaktas sagda tid eller motsvarande arbetsförtjänst.

7 §.

Utredes det på grund av uppgift av arbetstagare eller förmånstagare, att den pensionsgrundande lönen i arbetstagarens eller förmånslåtarens senaste arbetsförhållande, som faller under denna lag, av undantagsskäl varit lägre än hans i enlighet med 9 § justerade lön i samma arbetsförhållande, innan sådant skäl uppade sig, under så lång tid, att den större lönen kunde anses såsom stabiliserad, och inverkar denna omständighet väsentligt på pensionsskyddet, anses såsom pensionsgrundande lön medelbeloppet av den arbetsförtjänst, han hade åtnjutit, om nämnda skäl icke hade förelegat. Detsamma gäller även övriga under denna lag fallande arbetsförhållanden, såframt de upphört under en tid om 360 sådana dagar närmast före pensionsfallet, för vilka arbetstagaren eller förmånslåtarens icke uppburit i lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor avsett dagunderstöd. Utredes det, att den pensionsgrundande lönen av undantagsskäl är på motsvarande sätt högre än förenämnda stabiliserade arbetsförtjänst, må den pensionsgrundande lönen på samma sätt sänkas.

7 a §.

Om förmånstagarna äro minst tre, är familjepensionen lika stor som den ålders- eller invalidpension enligt i denna lag stadgade minimivillkor, som förmånslåtarens vid sin död erhöi eller, därest han då icke åtnjöt pension, som han hade haft rätt att erhålla, om han vid tidpunkten för sin död blivit arbetsoförmögen. Vid uträkning av pensionens belopp beaktas likväl icke förhöjning av förmånslåtarens pension i enlighet med 5 § 2 mom. eller 7 c §, ej heller eventuellt avdrag från förmånslåtarens pension i enlighet med 8 §. Äro förmånstagarna två, utbetalas tre fjärdedelar, och finnes endast en förmånstagare, hälften av förenämnda familjepension.

7 c §.

Har ålders- eller invalidpensionstagare eller dennes make sådant i 4 § 5 mom. avsett barn under 18 år, vilket vore berättigat till familjepension efter pensionstagaren, lägges till pensionen ett barntillägg.

Barntillägget utgör för ett barn 20 procent och för två eller flere barn 40 procent av pensionens belopp.

Förändras antalet till barntillägg berättigande barn, verkställes därav föranledd justering av pensionen från ingången av den utbetalningsperiod, som följer närmast efter förändringen.

8 §.

Samordningsgränsen uträknas genom att av samordningsgrunden, som med i 3 mom. stadgade undantag utgöres av den högsta pensionsgrundande lönen, tages 60 procent och härifrån avdrages ett belopp, vilket är lika stort som det sammanräknade beloppet av folkpensionens grunddel och den fulla understödsdelen till ensamstående barnlös person i den i 27 § folkpensionslagen avsedda tredje kommungruppen. Ingår i pensionen i 7 c § avsett barntillägg, uträknas samordningsgränsen genom att av samordningsgrunden tages 66 procent och härifrån avdrages folkpensionens grunddel. Vid uträknande av samordningsgränsen beaktas dock såsom folkpensionen motsvarande avdrag högst 30 procent av samordningsgrunden.

Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar vid behov närmare anvisningar om vad som skall anses utgöra enligt denna lag utgående grundpension och mot denna svarande familjepension.

8 a §.

Beviljas ålders- eller invalidpensionstagare i 8 § 1 mom. avsedd pension, livränta eller fortsatt ersättning, förrättas i 8 § 1 mom. avsedd samordning ånyo. Detsamma gäller i 8 § 5 mom. avsedd samordning, om person som åtnjuter familjepension beviljas i första meningen av nämnda moment åsyftad pension eller fortsatt ersättning. Likaså verkställes i 8 § 1 mom. avsedd samordning ånyo, när pensionen justeras i enlighet med 7 c §. Ytterligare verkställes, om pensionens belopp därigenom

blir större, i 8 § 5 mom. avsedd samordning ånyo, då barn, som är förmånstagare, fyller 16 år eller då annan förmånstagare än barn, som fyllt 16 år, upphör att vara förmånstagare. På ansökan förrättas i 8 § avsedd samordning även ånyo, om beloppet av sådan annan pension, livränta eller fortsatt ersättning, som inverkat på samordningen, väsentligen förändrats.

12 §.

Pensionsanstalternas ömsesidiga ansvar för pensionerna bestämmes och de omkostnader pensionsanstalterna åsamkas av pensionerna fördelas mellan pensionsanstalterna, försävt dessa ej annorlunda överenskommit, på följande sätt:

2) för pension, som beviljats med tillämpning av 6 § 3 mom., med undantag av pension som beviljats med stöd av 4 c §, samt för familjepension, till grund för vilken ligger förmånslåtarens invalidpension, uträknad med tillämpning av 6 § 3 mom., till den del den utbetalats för tid före utgången av den månad, under vilken förmånslåtaren skulle ha uppnått pensionsåldern, i dessa pensioner även inbegripet jämlikt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden måhända utgående del av pension, men icke förhöjning enligt 7 c § eller med stöd av 9 § efter pensionens begynnelse företagna förhöjningar, svarar enbart den pensionsanstalt, till vars verksamhetskrets arbetstagaren eller förmånslåtaren hörde på grund av i sagda moment avsett arbetsförhållande;

19 §.

Är arbetsgivaren ett samfund eller en sammanslutning, för vars förpliktelser delägare eller bolagsman svarar såsom för egen skuld, må med stöd av denna lag fastställd avgift jämte på den vid drojsmål med betalningen

beräknad ränta utsökas hos delägaren eller bolagsmannen på sätt ovan i 1 mom. är stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971.

Har arbetstagare icke vid lagens ikraftträdande fyllt 18 år eller varar arbetsförhållande kortare tid än fyra månader, beaktas vid tillämpningen av denna lag icke tiden före lagens ikraftträdande.

Vid beräkning av de i 4 c § avsedda 200 dagarna beaktas arbetslöshetsunderstöd och arbetslöshetsersättningar även för tiden före denna lags ikraftträdande.

På ansökan tillämpas stadgandena i 7 c § även i fråga om pensioner, vilka grundar sig på pensionsfall som inträffat före denna lags ikraftträdande. Härav förorsakat tillägg till pension utgives räknat från lagens ikraftträdande, likväl ej retroaktivt för längre tid än ett år, räknat från ingången av månaden efter den, under vilken tillägget söktes.

Har arbetsgivare före denna lags ikraftträdande för sina arbetstagare anordnat ett pensionsskydd, där pensionens belopp är större än pensionen enligt minimivillkoren i lagen om pension för arbetstagare, må utan hinder av vad annorstädes i lagen är stadgat genom en ändring av villkoren för ifrågavarande försäkring eller av pensionskassas eller pensionsstiftelses stadgar till det tidigare pensionsskyddet givas ett avdrag motsvarande pensionshöjningarna enligt denna lag under förutsättning, att icke pensionsskyddet som helhet till sitt penningvärde kan anses ha nedgått. Härvid må de medel, som frigöres från det tidigare pensionsystemet, i enlighet med föreskrifter som utfärdats av social- och hälsovårdsministeriet användas för bekostande av pensionsskydd enligt lagen om pension för arbetstagare. Ministeriet må även eljest utfärda närmare föreskrifter om tillämpningen av detta moment.

I 1 § av denna lag stadgat markbelopp motsvarar det för år 1966 fastställda löneindextalet.

Lag

angående ändring av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden.

I enlighet med Riksdagens beslut *ändras* 1 § 1 mom., 4 § 2 mom., 7 § 1 mom. och 9 § 1 mom. 2 och 3 punkterna lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62), av dessa lagrum 1 § 1 mom. och 7 § 1 mom. sådana de lyder i lagen den 20 december 1968 (691/68), 4 § 2 mom. sådant det lyder i lagen den 22 november 1963 (526/63) och 9 § 1 mom. 2 och 3 punkterna sådana de lyder i lagen den 16 december 1966 (640/66), samt fogas till lagens 4 § ett nytt 5 mom., till 7 §, vartill genom lagen den 14 juli 1969 (470/69) fogats ett nytt 4 mom., nya 5 och 6 mom. samt till 10 § ett nytt 5 mom. som följer:

1 §.

För arbetstagare, som är sysselsatt i skogsarbete, flottningsarbete, olika till gårdsbruk och trädgårdshushållning hörande arbeten, jord-, vatten- och husbyggnadsarbete, jordförbättringsarbete, arbete inom torvindustrin eller hamnarbete eller som tjänstgör på fartyg i inrikesfart eller, försävt därom genom förordning stadgas, arbetar inom annat sådant område, som kännetecknas av kortvariga arbetsförhållanden, skall arbetsgivaren bekosta pensionsskydd för ålderdom och invaliditet samt åt sådan arbetstagarers anhöriga familjepensionsskydd i enlighet med denna lag. Såframt i denna lag icke annorlunda stadgas, gäller i övrigt i tillämpliga delar vad i 3 § 2—4 mom., 4 § 1, 3, 5 och 6 mom., 4 a—4 c §§, 7 a—10 §§, 12 §, 13 § 3 mom., 14 §, 16—18 §§ och 19 a—23 §§ lagen om pension för arbetstagare är stadgat.

4 §.

Rätt att erhålla invalidpension tillkommer arbetstagare, som på grund av sjukdom, lyte eller skada är oförmögen att utföra sitt förra arbete eller annat arbete, som med beaktande av hans ålder, yrkesskicklighet och övriga omständigheter bör anses vara för honom lämpligt och trygga en skälig utkomst, och vars invaliditet, med beaktande av den tid, som förflutit från dess begynnande, kan antagas avtå utan avbrott minst ett år. Då mottagare av invalidpension uppnår till erhållande av ål-

derspension berättigande ålder, förändras invalidpensionen till ålderspension.

Arbetstagare, som fyllt 60 år, äger rätt att erhålla arbetslöshetspension i enlighet med vad i lagen om pension för arbetstagare är stadgat.

7 §.

Har till invalidpension berättigad arbetstagare omedelbart före inträdet av den sjukdom eller uppkomsten av det lyte eller den skada, som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten, under en tid av 540 sådana dagar, för vilka han icke erhållit i lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor (125/34, 328/60), avsett dagunderstöd, i arbete, som avses i den i lag, förtjänat minst 800 mark, beaktas såsom pensionsgrundande lön även den lön, som han skulle ha förtjänat från invaliditetens början till dess han uppnått pensionsåldern. Det årliga beloppet av denna lön förutsättes uppgå till samma i enlighet med 9 § lagen om pension för arbetstagare justerade belopp i mark, för vilket på grund av arbetstagarers arbetsförhållande i genomsnitt erlagts försäkringspremie i enlighet med denna lag under de kalenderår, under vilka han i arbeten, som avses i denna lag förtjänat minst 800 mark, eller, om han under inget kalenderår förtjänat minst detta belopp, till samma belopp som nämnda gränobelopp. Löner, vilka införtjänats före 23 års ålder, beaktas dock endast, om de förtjänats under det kalenderår,

under vilket den sjukdom, det lyte eller den skada, som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten, uppkommit eller under tre kalenderår omedelbart före förstnämnda år. Vid beräkning av ovan avsedda belopp i mark, för vilket i genomsnitt erlagts försäkringspremie, beaktas icke tid, för vilken arbetstagaren före början av det kalenderår, som omedelbart föregått pensionsfallet, efter det arbetsförhållandet avbrutits, erhållit dagunderstöd i enlighet med lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor. Angående beräkningen av beloppet i mark stadgas närmare genom förordning.

Har införtjänande av i 1 mom. avsett gränslöshetsbelopp förhindrat bestämmande av invalidpension med tillämpning av 6 § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare på grundvalen av arbetsförhållande, som faller under sagda lag, eller företagarkerksamhet, som faller under lagen om pension för lantbruksföretagare eller lagen om pension för företagare, och överstiger den pensionsgrundande lönen eller arbetsinkomsten i nämnda arbetsförhållande eller företagarkerksamhet förvandlad till årsinkomst det årliga beloppet av i 1 mom. avsedd lön, ersättes denna med sagda till årsinkomst förvandlade lön eller arbetsinkomst.

Vid fastställandet av arbetslöshetspensionsbelopp räknas den i 1 mom. nämnda tiden av 540 dagar från den i 4 c § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare avsedda dagen för arbetslöshetens begynnande.

9 §.

För det i denna lag stadgade pensionsskyddet svara de i 2 § avsedda pensionsanstalterna, såframt de icke annorlunda överenskommit, på följande sätt:

2) för invalidpension, som beviljats med tillämpning av 7 § 1 mom., samt för familjepension, till grund för vilken ligger förmånslåtarens invalidpension uträknad med tillämpning av 7 § 1 mom., till den del den utbetalats för tid före utgången av den månad, under vilken förmånslåtaren skulle ha uppnått pensionsåldern, i dessa pensioner även inbegripet jämlikt lagen om pension för arbetstagare måhända utgående del av pension, men icke för-

höjning enligt 7 c § sagda lag eller med stöd av 9 § samma lag efter pensionens begynnelse företagna förhöjningar, svarar enbart den pensionsanstalt, till vars verksamhetskrets arbetstagaren eller förmånslåtaren hörde, då han ådrog sig sjukdom, lyte eller skada, som avses i 7 § 1 mom., eller, om han då icke längre stod i denna lag underställt arbetsförhållande, den pensionsanstalt, till vars verksamhetskrets han senast hade hört;

3) för övriga invalid- och familjepensioner, med undantag av belopp, som skall erläggas i enlighet med 12 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare, ävensom för de delar av pension, som överstiga i 2 punkten nämnda belopp, för arbetslöshetspension samt för motsvarande jämlikt lagen om pension för arbetstagare utgående pensioner och delar av pension, som motsvara minimipensionsskyddet, ävensom för pensionsskyddscentralens kostnader svara pensionsanstalterna tillsammans med de pensionsanstalter, som bedriva i lagen om pension för arbetstagare avsedd verksamhet, såsom i 12 § 1 mom. 4 och 5 punkterna lagen om pension för arbetstagare är stadgat; samt

10 §.

Är arbetsgivaren ett samfund eller en sammanslutning, för vars förpliktelser delägare eller bolagsman svarar såsom för egen skuld, må med stöd av denna lag fastställd avgift jämte på den vid dröjsmål med betalningen beräknad ränta utsökas hos delägaren eller bolagsmannen på sätt ovan i 4 mom. är stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971.

Vid bestämmandet av pension beaktas löner, som förtjänats före 18 års ålder, räknat från den 1 januari 1971.

På ansökan tillämpas även i fråga om pensioner, vilka grundar sig på pensionsfall som inträffat före denna lags ikraftträdande, stadgandena i 7 c § lagen om pension för arbetstagare, om pensionerna även eljest skulle utgivas för tiden efter sagda ikraftträdande. Härav förorsakat tillägg till pension utgives räknat från ikraftträdandet, likväl ej retroaktivt för längre tid än ett år, räknat från in-

gången av månaden efter den, under vilken tillägget söks.

Vid beräkning av de i 4 c § lagen om pension för arbetstagare avsedda 200 dagarna beaktas arbetslöshetsunderstöd och arbetslöshets-

ersättningar även för tiden före denna lags ikraftträdande.

I denna lag stadgade markbelopp motsvarar det för år 1962 fastställda löneindextalet.

Lag

angående ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare.

I enlighet med Riksdagens beslut ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/69) 6 § 1 mom., 8 § 6 mom. och 19 § 1 mom., av dessa lagrum 8 § 6 mom. sådant det lyder i lagen den 23 december 1970 (830/70) och 19 § 1 mom. sådant det lyder i lagen den 6 mars 1970 (171/70), som följer:

6 §.

Förutsättningarna för erhållande av ålders-, invalid- och arbetslöshetspension samt familjepension och pensionens storlek bestämmes, såframt icke annat följer av denna lag, på sätt i lagen om pension för arbetstagare (395/61) är stadgat, och härvid skall beträffande i denna lag avsedd arbetsinkomst och till pension berättigande tid i motsvarande mån tillämpas vad i förenämnda lag är stadgat om lön och om till pension berättigande tjänstgöringstid. På pension enligt denna lag tillämpas likväl icke stadgandena i 5 a och 7 b §§ lagen om pension för arbetstagare. Vid fastställande av familjepensions storlek beaktas icke ändring enligt 9 § 2 mom. av beloppet av förmånslätarens pension.

8 §.

Den pensionsgrundande arbetsinkomsten erhålles genom division av de fastställda och i enlighet med 9 § lagen om pension för arbetstagare justerade arbetsinkomsternas sammanlagda belopp med motsvarande tid. Har för lantbruksföretagare fastställts arbetsinkomst för tiden efter det han fyllt 23 år, lämnas vid beräkning av den pensionsgrundande arbetsinkomsten arbetsinkomster före uppnäendet av sagda ålder och motsvarande tid utan avseende.

19 §.

Såframt ej annat följer av denna lag, skall ytterligare i tillämpliga delar gälla vad i 3 § 3 och 4 mom., 4, 4 b och 4 c §§, 7 a § 2 och 3 mom., 7 c—9 a §§, 11 § 1 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten, 13 och 14 §§ samt 16—21 a och 22 §§ lagen om pension för arbetstagare och i 10 § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden är stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971.

På ansökan tillämpas stadgandena i 7 c § lagen om pension för arbetstagare även i fråga om pensioner, vilka grundar sig på pensionsfall som inträffat före denna lags ikraftträdande. Härav förorsakat tillägg till pension utgives räknat från lagens ikraftträdande, likväl ej retroaktivt för längre tid än ett år, räknat från ingången av månaden efter den, under vilken tillägget söks.

Vid beräkning av de i 4 c § lagen om pension för arbetstagare avsedda 200 dagarna beaktas arbetslöshetsunderstöd och arbetslöshetsersättningar även för tiden före denna lags ikraftträdande.

Lag

angående ändring av lagen om pension för företagare.

I enlighet med Riksdagens beslut ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare (468/69) 5 § 1 mom. och 7 § 3 mom. samt 17 § 1 mom., sådant det lyder i lagen den 6 mars 1970 (170/70), som följer:

5 §.

Förutsättningarna för erhållande av ålders-, invalid- och arbetslöshetspension samt familjepension och pensionens storlek bestämmes, såframt icke annat följer av denna lag, på sätt i lagen om pension för arbetstagare är stadgat, och härvid skall beträffande i denna lag avsedd arbetsinkomst och till pension berättigande tid i motsvarande mån tillämpas vad i förenämnda lag är stadgat om lön och om till pension berättigande tjänstgöringstid. På pension enligt denna lag tillämpas likväl icke stadgandena i 5 a och 7 b §§ lagen om pension för arbetstagare. Vid fastställande av familjepensions storlek beaktas icke i 8 § 2 mom. avsedd ändring av beloppet av förmånslätarens pension.

7 §.

Den pensionsgrundande arbetsinkomsten erhålles genom division av de fastställda och i enlighet med 9 § lagen om pension för arbetstagare justerade arbetsinkomsternas sammanlagda belopp med motsvarande tid. Har för företagare fastställts arbetsinkomst för tiden efter det han fyllt 23 år, lämnas vid beräkandet av den pensionsgrundande arbetsinkomsten

arbetsinkomster före uppnående av sagda ålder och motsvarande tid utan avseende.

17 §.

Såframt ej annat följer av denna lag, skall ytterligare i tillämpliga delar gälla vad i 3 § 1, 3 och 4 mom., 4, 4 b och 4 c §§, 7 a § 2 och 3 mom., 7 c—10 §§, 11 § 1 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten och 4 mom., 13 och 14 §§ samt 16—21 a och 22 §§ lagen om pension för arbetstagare är stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971.

På ansökan tillämpas stadgandena i 7 c § lagen om pension för arbetstagare även i fråga om pensioner, vilka grundar sig på pensionsfall som inträffat före denna lags ikraftträdande. Härav förorsakat tillägg till pension utgives räknat från lagens ikraftträdande, likväl ej retroaktivt för längre tid än ett år, räknat från ingången av månaden efter den, under vilken tillägget söktes.

Vid beräkning av de i 4 c § lagen om pension för arbetstagare avsedda 200 dagarna beaktas arbetslöshetsunderstöd och arbetslöshetsersättningar även för tiden före denna lags ikraftträdande.

Lag

angående ändring av lagen om sjömanspensioner.

I enlighet med Riksdagens beslut ändras 16 a § 1 mom. lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/56), sådant sagda lagrum lyder i lagen den 11 december 1970 (768/70), och 20 §, sådan den lyder i lagen den 30 december 1966 (739/66), samt fogas till lagen en ny 15 d § som följer:

15 d §.

Har i 14, 15 eller 17 § avsedd ålders- eller invaliditetspensionstagare eller dennes make sådant i 15 a § avsett barn under

18 år, vilket vore berättigat till familjepension efter pensionstagaren, lägges till pensionen ett barn tillägg.

Barn tillägget utgör för ett barn 20 procent och för två eller flere barn 40 procent av pensionens i enlighet med 16 § 1 mom. uträknade belopp.

Förändras antalet till barn tillägg berättigande barn, verkställes därav föranledd justering av pensionen från ingången av den kalendermånad, som följer närmast efter förändringen.

16 a §.

Familjepension utgår, om förmånstagarna äro minst fyra, med ett lika stort belopp som den i 16 § 1 mom. avsedda ålderdoms- eller invaliditetspension, vilken förmånslåtaren vid sin död uppbar eller hade varit berättigad att uppbara. Vid beräkning av pensionens belopp beaktas icke i 15 d § avsett tillägg till förmånslåtarens pension. Då förmånstagarna äro tre till antalet, utgives av ovan nämnda pension fyra femtedelar, då förmånstagarna äro två, utgives tre femtedelar, och, då det finnes endast en förmånstagare, två femtedelar.

20 §.

Maximibeloppet för de ålderdoms- och invaliditetspensioner, om vilka stadgas i 16 § och 17 § 3 mm., är 50 procent av medelmånadslönen enligt 16 § 1 momentet.

Utgår pension med barn tillägg, varom stadgas i 15 d §, är maximibeloppet 66 procent av den i 1 mom. avsedda medelmånadslönen.

Överstiger pension enligt denna lag, i 22 § 1 mom. avsedd förhöjning medräknad, tillsammans med pensionstagarens eventuella i 27 § 1 mom. avsedda andra pensioner och ersättningar 66 procent av den i 1 mom. avsedda medelmånadslönen, minskas barn tillägget med den överskjutande delen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971.

På ansökan tillämpas stadgandena i 15 d § även i fråga om pensioner, vilka grundar sig på pensionsfall som inträffat före denna lags ikraftträdande. Härav förorsakat tillägg till pension utgives räknat från lagens ikraftträdande, likväl ej retroaktivt för längre tid än ett år, räknat från ingången av månaden efter den, under vilken tillägget söktes.

Lag

om ändring av sjukförsäkringslagen.

I enlighet med Riksdagens beslut ändras 15 § 4 mom. sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/63), sådant sagda lagrum lyder i lagen den 4 juli 1969 (464/69), samt fogas till lagen en ny 28 a § som följer:

15 §.

Dagpenning erlägges högst till utgången av den kalendermånad, under vilken den försäkrade fyller 65 år eller vilken omedelbart efterföljes av månad, från ingången av vilken den försäkrade börjar uppbara i folkpensionslagen avsedd arbetslöshetspension.

28 a §.

Har försäkrad för tid då han varit arbetsförmögen utfått i lagen den 22 december 1967 om arbetslöshetsersättning (645/67) avsedd

arbetslöshetsersättning eller av arbetslöshetskassa som avses i lagen den 23 mars 1934 om riksomfattande arbetslöshetskassor (125/34, 328/60) utgivet arbetslöshetsunderstöd, utbetalas för samma tid utgående dagpenning upp till det utgivna ersättnings- eller understödsbeloppet till vederbörande arbetskraftskommission eller arbetslöshetskassa. Angående beloppet av sålunda utbetald dagpenning gäller på motsvarande sätt vad i 28 § 3 mom. är stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971.

Lag

angående ändring av 1 mom. lagen om understödstillägg och bostadsbidrag till folkpension.

I enlighet med Riksdagens beslut ändras 1 § 1 mom. lagen den 4 juli 1969 om understödstillägg och bostadsbidrag till folkpension (446/69) som följer:

1 §.

Till den, som åtnjuter ålderdoms-, invaliditets- eller arbetslöshetspension eller ålderdomsstöd enligt folkpensionslagen den 8 juni 1956 (347/56) och som är i behov av särskilt ekonomiskt stöd för tryggnad av sin eller familjens utkomst eller för bestridande av boende-

kostnader, erlagges såsom tillägg till folkpensionen understödstillägg och bostadsbidrag i enlighet med vad i denna lag stadgas.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971.

Lag

om ändring av 9 § familjepensionslagen.

I enlighet med Riksdagens beslut ändras 9 § 5 och 6 mom. familjepensionslagen av den 17 januari 1969 (38/69) som följer:

9 §.

Änka, som vid förmånslåtarens frånfälle hade fyllt 65 år eller som åtnjuter i folkpensionslagen avsedd invaliditets- eller arbetslöshetspension, är icke berättigad till familjepension.

Utan hinder av vad i 5 mom. är stadgat, erlagges åt änka, som åtnjuter invaliditetspen-

sion eller arbetslöshetspension och som eljest vore berättigad till familjepension, för en tid av sex månader från förmånslåtarens död i familjepension det belopp, med vilket familjepension skulle överstiga invaliditetspensionen eller arbetslöshetspensionen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971.

Lag

angående ändring av 3 § lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare.

I enlighet med Riksdagens beslut ändras 3 § 2 mom. lagen den 30 april 1964 om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare, sådant sagda lagrum lyder i lagen den 14 juli 1967 (327/67), som följer:

3 §.

Grundpensionsskyddet, som omfattar ålders-, invalid-, arbetslöshets- och familjepensionsskydd, skall till sitt belopp motsvara åtminstone pensionsskyddet enligt de i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/61) stadgade grunderna. Grundpensionsskyddet skall ordnas så, att, om tjänste- eller arbets-

förhållande upphör före pensionsfallet, tjänsteinnehavaren eller arbetstagaren eller hans förmånstagare icke förlorar sin rätt till grundpension på grund av detta tjänste- eller arbetsförhållande med anledning av senare pensionsfall.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971.

Lag

angående ändring av 20 § lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor.

I enlighet med Riksdagens beslut ändras 20 § 1 mom. 2 punkten lagen den 23 mars 1934 om riksomfattande arbetslöshetskassor, sådant sagda lagrum lyder i lagen den 22 december 1967 (588/67), som följer:

<p>20 §. Arbetslöshetskassa må icke utgiva understöd åt medlem: ----- 2) som på grund av sjukdom eller av annan orsak är oförmögen till arbete; såsom arbetsför anses likväl medlem, som hos sjukförsäkringsbestyrelse på grund av sjukdom, lyte eller</p>	<p>kroppsskada ansökt om dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (364/63) men som förvägrats rätt till understöd på den grund, att bestyrelsen ej ansett honom vara arbetsoförmögen; ----- Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971.</p>
--	---

Lag

angående ändring av 6 § lagen om sysselsättning.

I enlighet med Riksdagens beslut fogas till 6 § lagen den 28 juni 1963 om sysselsättning (331/63) ett nytt 2 mom., varvid det tidigare 2 mom. blir 3 mom., som följer:

<p>6 §. ----- Såsom ovan i 1 mom. avsedd arbetsför arbetssökande anses även person, som hos sjukförsäkringsbestyrelse på grund av sjukdom, lyte eller kroppsskada ansökt om dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (364/63) men som</p>	<p>förvägrats rätt till ersättning på den grund, att bestyrelsen ej ansett honom vara arbetsoförmögen. ----- Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971.</p>
---	--

Helsingfors den 7 maj 1971.

Republikens President

Social- och hälsovårdsminister